

narodnosti. A ta steber se ruši, da že se podira, že gineva državni blagor, že se krči slovenska zemlja. Za to je treba ta kmečki steber podpreti! Pa kje so podpore? Jedna najmočnejših je «Kmečka zadruga.»

Zdaj govornik poljudno in kratko govori o važnosti kmečke zadruge ter sklepa navdušeno: Poljedelci, združite se posebno v kmečkih zadrugah, združimo se posebno mi Slovenci; kakaj za nas velja geslo: Slovenec, pomagaj si sam!

Na to zapojó vrla kmečka dekleta prelepo pesmico: «Slovenka sem.»

Društveni tajnik, g. Al. P. podučuje v krasno sestavljenem govoru, kako naj spoznavamo in zatiravamo najhujše sovražnike dreves in poljskih pridelkov. Danes je opozarjal posebno na hrošča in 3 metulje; o njihovi škodljivosti nas je prepričal takó, da smo jim napovedali boj, boj do skrajnega.

Ker je govornik šaljivo omenil, da hrošč najraje gloda hrastovo listje, lipovemu pa najraje prizanaša, spomnili so se vrlji pevci in pevke milo doneče pesmice: «Lipa» ter so jo tudi navdušeno zapeli. Konečno se še g. podpredsednik spominja svetega očeta, papeža Leva XIII. in našega svitlega cesarja Frančiška Jožefa. Vsi navzoči pa zapojó cesarsko pesem. Na to se prav veselí in zadovoljni razidemo želeč, da se kmalu zopet snidemo.

Sv. Miklavž pri Ormožu. (Volilni shod) v ormožkem okraju, katerega je na nedeljo dne 11. t. m. sklical dež. poslanec gosp. dr. Rosina bil je vkljub ne posebno ugodnem vremenu dobro obiskan. Poslanec je v enournem govoru razložil v rezkih besedah politični položaj Slovencev v občé in še posebej v štajarskem dež. zboru. Opisal nam je težavni poklic naših zastopnikov, kako nemška večina se svojim postopanjem v gospodarskih in narodnih zadevah stori vse, da bi prisilila slovenske zastopnike k izstopu iz deželnega zbora in da to početje od vladne strani nema nobenega odpora. Znamenja kažejo, da bodejo Slovenci v kratkem prisiljeni pokazati za vedno hrbet nemškemu Gradcu. Na to naj bodejo štajarski Slovenci pripravljeni in pripravljani tudi zahtevati z vso odločnostjo administrativno ločitev Spodnjega Štajarja. Govornik obrazloži postopanje nemške večine v šolskih zadevah, pri predlogu za ustanovitev meščanske šole v Šent Juriju na juž. želez., za ustanovitev viničarske šole v Ljutomeru, pri dovolitvi podpore Studentenheim-u v Celji, Schulverein-u, Südmarki itd. Vendar vkljub temu Slovincem ni treba obupavati. Treba le bolj zidati na lastno delo in lastno moč. Položaj Slovencev

v državi ni bolj neugoden, kakor je bil kedaj v preteklih 30 letih. Slovenske vrste so namreč tesno sklenjene in proti tej zvezi nobena vlada ne bode trajno imela uspeha. Pri pravem postopanju v političnem življenju se morajo Slovanom časi na bolje obrniti in bodo se tudi Slovincem enkrat vremena razjasnila. Glasna pohvala donela je ob konci govora.

Mej poslušalci bilo je osobito mnogo prav odličnega občinstva iz Ormoža, Ljutomera in okoliskega prebivalstva. Gsp. kapelan Plepelec izrazil je v imenu vseh govorniku zahvalo in zaupanje.

Na to pa se je pričela pristrčna domača zabava ormožkih in ljutomerskih čitalničarjev, ki so imeli pri tej priliki pri sv. Miklavžu prijateljski sestanek. Odlikovali so se ljutomerski pevci. In ko smo se nekoliko pozno ob večeru vračali na svoje domove, imeli smo prepričanje, da ta dan ni izgubljen, da bi se moralo taciš shodov še mnogo, prav mnogo na obilen hasek našemu ljudstvu prirediti. —

Svetina pri Celju. V štev. 23. «Slov. Gosp.» od dne 8. junija 1899. se na strani 5. bere: «Iz Celja se nam piše: Kako slabo se vzgojujejo otroci, ki hodijo v tukajšnje nemško šolo, razvidno je iz tega, da je tolpa teh divjakov redno prihajala k večerni majnikovi pobožnosti v nemški cerkvi, pa ne da bi tamkaj molila, ampak da se je v ozadju cerkve prepirala in tepla. Vse to se je godilo tako glasno, da so bili drugi obiskovalci cerkve v svoji pobožnosti moteni.» — Res, žalostno je, ako se v Celju neke vrste šolska mladina vede tako. Vsako dejstvo, vsako dejanje pa ima svoj vzrok, — torej tudi navedeno nedostojno obnašanje otrok, ki obiskujejo celjsko nemško šolo. Vsakdo pa za to naj išče uzroka tam, kjer se v resnici nahaja, namreč v tem, da se, kakor pravi cenjeni dopisnik, «otroci slabo vzgojujejo.» Toda povedati moram Vam, gospod urednik, v tolažbo, vsem dobrim Slovincem pa odkriti v veselje, da se v Celju nahaja še tudi šolska mladina, katera je vzgojena ne tako surovo, ampak v pravem krščanskem duhu, tako, da se v cerkvi ali hiši božji vede spodbudljivo; in to je šolska mladina dekliske šole celjske okolice, katera šola stoji pod vodstvom čč. šolskih sester. O tem se prepričati smo dne 6. junija imeli priložnost mi hribovski Svetinjčani, h katerim se iz Celja s težavo prileze po strmem Pečovniku. Ta dan so namreč učenke 4. in 5. razreda celjske okoliske dekliske šole s svojimi učiteljicami, čč. šolskimi sestrami, napravile izlet k nam na Svetino, v majhno vas, ležečo v kotlu v

sredi hribovja, katero diči krasna Marijina cerkev, katero je, kakor se splošno trdi, dal sezidati bivši celjski grof Friderik II. Nadepolne učenke so na tem izletu spremljale čč. šolske sestre, ki jih imajo v vzgoji, in sicer: Častita mati Angelina Krizanič in pa čč. sestre: Frančiška Jelen, Sebastijana Neuwirth, Bonaventura Kunt in Kalista Kocbek. To pa za otroke ni bil samo izlet, ampak bila je ob enem tudi božja pot, kakor čč. šolske sestre vsako tako veselico, ki jo pripravijo otrokom, vselej združijo s cerkveno pobožnostjo.

Po opravljeni cerkveni pobožnosti so se otroci v družbi šolskih sester kot svojih zvestih učiteljic zabavali in razveseljevali z navadnimi otroškimi igrami, in sicer s tako mnogovrstnimi, da je vsak tudi še tako praprost človek spoznal, kako krivična in hudobna da je trditev mnogih nemčurjev, ki pravijo, da pri šolskih sestrah otroci samo molijo, drugega pa nič! Tudi so se otroci pokazali dobro izurjeni in izvežbani v slovenskih narodnih pesmih, tako, da je pač treba iskati sole, ki bi se mogla meriti s to vzgojevalnico in učilnico. Le prehitro je potekel čas, kateri je bil majhnim izletnikom določen za našo Svetino.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Imenovanje.) Nadinžener F. Pernič je imenovan državnim stavbinskim svetovalcem na Štajarskem.

(Državni posl. J. Žičkar.) Okrajni odbor gornjegradski je na podlagi soglasnega svojega sklepa izrekel velečastitemu gospodu Jožefu Žičkarju državnemu in deželnemu poslancu, kateri je v letošnjem zasedanju štirskega deželnega zbora požrtvovalno zagovarjal interese okraja gornjegradskega, v zadevi ceste v Solčavi, svojo najtoplejšo zahvalo.

(Modriš) se zopet nosi po našem mestu v gumnicah, da je kar modro pred očmi; videti pa ga je vendar največ pri smrkolinah, malih in večjih, možkega in ženskega spola, sploh pri ljudeh, — ki ga v glavi nimajo.

(Novo politično društvo.) Kakor riba potrebuje vode, tako je potreboval šentlenartski okraj pri Mariboru slovenskega političnega društva. In sedaj ga dobi. Dne 25. junija bo ustanovitev katoliško-političnega društva za okraj Sv. Lenart v Slov. Goricah. Že danes opozarjamo rodoljube, da se udeležijo shoda v polnem številu.

naravno dušno življenje in neizbrisljivo znamenje, ki stori človeka uda katoliške cerkve in dediča nebeskega kraljestva. Zato trdi Janez: «Jaz vas krščujem samo z besedo; pride pa za menoj, ki je močnejši, kakor jaz; on vas bo krstil v svetem Duhu in v ognju.»

Pa dozdej še nisem omenil, kakaj smo se ravno tu ustavili, da poživimo svete občutke v svojih srcih.

O blaženi trenutki so to za nas! Najveličastnejši in znamenitejši dogodek, ki se je vršil ob Jordanu, nas sili, da se v ponižnosti klanjamo vsemogočnosti božji. Stoteri in tisočeri nam zavidajo neizrečeno srečo, da moremo bivati tukaj, kjer je bil božji Zveličar krščen od umrljivega zemljana.

Štirideset dni se je pripravljaj Jezus s postom v kvarantanski puščavi na svoje javno vzvišeno delovanje, katero je hotel s svojim krstom takorekoč posvetiti in mu zagotoviti večji uspeh. Janez pa spozna v njem obljubljenega mesija in zato se brani podeliti krst Njemu, čistemu in svetemu. Pa Jezus ga zavrne: «Pusti za zdaj, kakaj tako se spodobi spolniti vso pravico» in ne odneha od svoje zahteve.

Kristus je dopolnil mozaično postavo, ki je po svojih naredbah le pripravljala in predočevala novozakonsko, Kristusovo dobo. Spolnjeval je natančno starozakonsko postavo,

opravljaj dela pokore, česar mu ni bilo treba, ker je bil brez greha. Pa storil je to iz ljubezni do nas, da zadosti za naše grehe. Celo njegovo življenje je bila zadovoljna pokora, ki je dosegla svoj vrhunec v njegovem bridkem trpljenju in sramotni smrti na križu.

Da bi pa vsemu človeštvu, tako tistim, ki so bili navzoči pri Kristovem krstu, kakor tudi vsem poznejšim rodovom, razpršil dvom o Jezusovem vzvišenem dostojanstvu in njegovi božji naravi, je večni oče sam razglasil na najslovesnejši način božje poslanstvo Kristusovo. Nebesa so se odprla — tako nam pripoveduje v pripriostih besedah evangelist ta prečuden dogodek — in sv. Duh se je prikazal nad Jezusom v podobi belega goloba. In glas se je slišal iz prejasnih nebesnih visočin: «Ta je moj ljubljani sin, nad katerim imam dopadajenje!»

Tako se je razodela pri tej slovesni priliki presveta Trojica v dokaz, da je Kristus pravi Bog. To se je zgodilo tukaj, Pač sveti strah nas mora navdati. Pa ne samo to. Po premišljevanju tega dogodka se hočemo spodbujati k ljubezni do Boga in skrbeti za zveličanje svoje duše.

Krst Boga-človeka nas spominja na naš lastni krst. Krščeni smo v imenu troedinega Boga. Ponovimo krstno obljubo! Obljubimo danes na tem svetem mestu, da hočemo

trdno verovati, kar je Bog razodel, kar je Kristus učil, kar so apostoli oznanjevali in kar nam naša mati sv. kat. cerkev zapoveduje verovati. Utrdimo svoje upanje v večno življenje, gojimo gorečo ljubezen Boga ljubiti čez vse, svojega bližnjega pa kakor samega sebe. Sklenimo varovati se greha kot največjega zla na svetu. Potem se bodo tudi nam, ko se bomo ločili od tega sveta, odprla blažena nebesa, kjer bomo večno gledali Boga. Amen.

Silna je bila vročina, ko smo se ob 10. uri predpoldne vračali od reke Jordan v «Hotel Jordan.» Popoldne je bil izlet na severno-zapadno stran pod goro Kvarantanijo k studencu, ki se imenuje Elizejev, v spomin tega starozakonskega preroka. Ta studenčnica namreč nekaj ni bila dobra; ko pa je Elizej nekaj soli vrgel v njo, postala je okusna in pitna in je še dandanes najboljša v tistem okraju. Na gori Kvarantaniji je satan tretjkrat skušal Kristusa; zadaj za goro pa je tista puščava, v kateri se je postil Zveličar 40 dnij in 40 noči. Pravijo, da je blizu tukaj stalo staro mesto Jeriho, kamor so bili Izraelci najprej prišli po svojem izhodu iz Egipta pod vodstvom Jozuejevim; a dandanes ni pravega sledu več o starem mestu in tudi ne o palmah, od katerih je imelo svoj lep priimek «mesto palm.» Ravno tako je

(Duhovniške vesti.) Vle. gsp. župnik v Št. Petru pri Radgoni Anton Belsak išče zdravja pri usmiljenih bratih v Gradcu. Priporoča se v molitev svojim duhovnim sobratom in prijateljem.

(Ogenj.) 5. t. m. je pogorelo Antonu Plevčaku v Ločendolu, 12. pa Lencigarju in Antonu Ogrizeku na Topolah.

(Iz Celja.) Dne 10. junija je umrla tukaj občespoštovana in daleč na okrog znana mati preč. g. šolskega svetovalca in profesorja J. Krušiča, Marija Krušič. Pogreb je bil dne 12. junija ob 8 uri zjutraj. Veliko sorodnikov — med njimi tudi vnukinja č. šolski sestri Ksaverija in Pankracija — in znancev je skazalo zadnjo čast blagi raniki. Sprevod je vodil mil. g. opat Ogradi in v spremstvu 14 duhovnikov. Lahka ji zemlja!

(Iz Ljutomera) se nam piše: Nekaj časa sem občutimo, da nekateri mlečnozobi nemški fantalini predrzni postajajo. Zahajajo s plavicami nacifrani v okolico, tam pridno zabavljajo; na večer se pa sladkega vinca pijani vozijo po trgu hripavo kričeč svojo »Wacht am Rhein.« Tako otročje početje nam prav nič ne škoduje in se Slovenci tem paglavcem le smejimo. Opozarjamo le zaradi tega že zdaj na to, ker se bode pri tem početju primerilo, da bode kakov nemškutarček ujel kje kako prav gorko klofuto — klapouška jo imenujemo pri nas — potem pa bodejo vsi uradi po konci in vsi časopisi polni grozodejstev. Čudno pa se nam tudi zdi, da nekateri zaspani šefi svojim slaboumnim in že itak do konca in kraja diskreditiranim fantičkom-uradniškom vse razposajenosti dovoljujejo. Ali je to blagodejni upliv tiste elegantne pridobitve v nemškem taboru?

(Odvetnik v Sevnici.) Namesto gosp. dr. Kaučiča pride v Sevnico gosp. dr. Josip Kolšek, odvetnik v Laškem trgu.

(Gospod Zoff) je doživel zopet jeden neuspeh več v svojem neuspehov polnem uradniškem življenju. Z vsem svojim Nemcem udanim srcem je želel, da bi dobili okrajno blagajno v Šostanju Nemčurji v roke. Z g. komisarjem Costo Rosetijem je hodil okoli pri volivcih ter dajal dobre nasvete. A zaman je bil ves trud. Okrajna blagajna šostanjska je v slovenskih rokah in dosledno uraduje tudi v slovenskem jeziku.

(Pod Sv. Jožefom pri Celju) je umrla dne 6. junija blaga in pobožna žena, Katarina Macur, mati apostolskega misijonarja lazarista č. g. Janeza Macurja. N. p. v. m.!

(Dež. posl. dr. Rosina) je začel z volilnimi shodi. Zadnje nedeljo je sklical svoje volilce v Št. Miklavž pri Ormožu. O shodu

poročamo med dopisi. Glede volilnih shodov kličemo deželni poslancem ob tej priliki: Živili posnemovalci!

(Za ljudsko štetje.) o katerem govorimo danes tudi v političnem ogledu, se že delajo priprave. Opozarjamo vse urade in osebe, ki imajo kaj opraviti z ljudskim štetjem, da zahtevajo in se poslužujejo edino le slovenskih tiskovin. Bodimo narodni v vsaki zadevi! V zadevi ljudskega štetja priobčili bomo v prihodnji številki znamenit članek iz peresa dobro poznatega slovenskega politika in poslanca.

(Ni jih, pa jih ni!) Nemci, pristni Nemci so se iskali dne 7. junija v mariborski nemški kazini. Odvetnik dr. Possek, doma iz Loč, je predlagal, naj se vsprejemajo kot udje kazine le pristni Nemci. Večina navzočih pa se je tega predloga ustrašila in ga odklonila. Zakaj? No ker bi si kazinsko društvo niti odbora ne moglo sestaviti iz samih pristnih Nemcev. Slovenci in Čehi, ki so se izneverili svojemu narodu, so namreč glavni stebri mariborskega Nemštva. Na tihem pa so gotovo tudi dr. Possek, dr. Edvard Glančnik in drugovi zadovoljni z odklonitvijo, kajti tudi oni bi z vsprejetim predlogom morali kazini dati slovo. Teško, neizmerno težko je paradirati s pristnimi Nemci, kjer jih — ni.

(Delavsko gibanje.) Katoliško delavsko društvo v Mariboru je imelo preteklo nedeljo občni zbor. Najprej so se obravnavale notranje-društvene zadeve. Potem je govoril g. predsednik o gibanju »Proč od Rima« ter razkloval velike zasluge rimskih papežev za človeško prosveto in blagostanje. Tovariš g. Medvešek je poročal o vseslovenski delavski slavnosti v Ljubljani ter vspodbujal navzoče, da neustrašeno spoznavajo in širijo krščansko-socialno mišljenje. Povodom Medveškovega govora se je vnel živahen razgovor, v katerem so vsi izražali soglasje z govornikovimi besedami ter naglašili potrebo živahne in vsestranske agitacije za krščansko-socialno strujo med mariborskim delavskim ljudstvom. Društvo se neprestano krepi in razširja.

(V Šmarju pri Jelšah) so se vršile dne 12. junija občinske volitve. Posilinemška stranka si ni upala na volišče, zato se je volilo mirno in narodni kandidatje so bili izbrani jednoglasno. Izvoljeni so: Čopf, Tančič, Skale, Anderluh, dr. Rakež, dr. Georg, Tančič, Ferlinc, Jagodič, Vičar, Šket, Debelak. Izvoljenci jamčijo, da bo vrlo narodni trg v svojem razvoju še v bodoče napredoval.

(Iz Št. Jurija ob Ščavnici) se nam poroča: Dne 11 rožnika so naši gasilci prvo-

krat nastopili s slovenskim poveljem. Imenitno so rešili svojo čast in videlo se je, da je vse ljudstvo veselo in zadovoljno s slovenskim poveljevanjem. Le brez strahu naprej!

(Nadravatelj moške kaznilnice) v Mariboru, g. Anton Markovič, je na lastno prošnjo prestavljen kot nadravatelj moške kaznilnice v Gradcu. V Mariboru pride g. Jožef Reisl, dosedaj nadravatelj moške kaznilnice v Karthausu.

(Na državni gimnaziji) v Mariboru bo sklep šolskega leta že 8. julija. Sprejemne skušnje bodo v sredi meseca julija, kar bomo natančneje še pravočasno naznanili.

(Nova železnica.) G. notarju Kazimiru Bratkoviču v Gornjemgradu in č. g. župniku Antonu Rodošek v Mozirju je železniško ministerstvo dovolilo, da zgradi običajno tirno železnico Rečica, Braslovče, Gornji grad, Kamnik. — Za zgradbo železnice Grobelno-Slatina — hrvatska meja je dobil dovoljenje nek pl. Heider.

Društvene zadeve.

(Za dijaško kuhinjo) je nabrala gospa Klemenčičeva na gostiji Marije Reinerjeve v Veržeju 4 K. 20 h.

(V Gotovljah) se vrši XXII. občni zbor društva »Kmetovalec« v Gotovljah dne 18. junija t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni pri M. Štajnarju. Vstop udom in neudom prost, zatorej k obilni udeležbi najprijazneje vabi odbor.

(Ustanovitev Raiffeisenovke.) Pri sv. Petru pod sv. Gorami bode v nedeljo 18. t. m. ob 5 uri popoldne posvetovanje radi ustanovitve Raiffeisenove posojilnice. Prijatelji gospodarskega zadrugištva so uljudno vabljeni.

(Sv. Ema.) Dne 25. t. m. ob 3 popoldne bo imela »Čitalnica« svoj občni zbor z navadnim vspešnim, dne 1. julija pa bo imelo »Posojilno in hranilno društvo« pri sv. Emi zjutraj ob 8. svoj prvi uradni dan.

(Kmetijsko bralno društvo) v Gornji Radgoni priredilo bode prihodnje nedeljo dne 18. t. m. v gostilni »K angelju« narodno veselico z mnogovrstnim zanimivim vspešnim. Začetek popoldne ob 4 uri. Vstop za ude 20 kr., za neude 50 kr. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je izdala te dni svoje knjižnice XI. zvezek. Ta številka je bila zaostala, ker zadnji njen že poprej izdani spehlijaj nosi XIII. številko. Pričujoči XI. zvezek je Tomo Zupanovega »Naš cesar Fran Josip I.« 2. natis. Drugi natis cesarjevega življenja popravljaja in pomnožuje poprejšnji 1. natis. Nov je namreč tu 10. od-

zginila z zemeljskega površja poznejša Jeriha, katero je Gospod popred večasi obiskal, na pr. takrat, ko je cestinarja Caheja poklical z drevesa in mu naznanil: »Danes je zveličanje došlo tej hiši.« — Zares, čudno je in večkrat tudi strašno, ko človek vidi kako se svet spreminja; tudi tukaj so avstrijski romarji le v duhu gledali staroslavno mesto in njegovo lepoto, potem so se pa utrujeni vrnili v borno vas, v današnje Er-Riho, kakor prebivalci imenujejo to svoje selo.

Še enkrat morali smo tu prenočiti in se skoraj vso noč vaditi v poterpežljivosti, ker vse drugo ne pomaga nič zoper razne tamošnje nadloge. Sicer smo pa bili v gostilnici dobro preskrbljeni in so nam pri mizi pridno stregli, samo črnikasti arabski strežniki so bili nekako čudni in prenagli. Ko se je pri obedu neka grofica malo obotavljala vzeti od ponudene ji jedi, je to strežnika tako razvnelo, da ji je nevoljno rekel: »Ali vzemi hitro, ali pa reči, da ne bom jedla!« Lahko si mislite, da grofici niso dopadale take šege v novodobni Jerihi, toda storiti ni mogla ničesar drugega, kakor to veliko neuljudnost kaznovati s hudim pogledom. Jaz sem pozneje to zadevo naznanil hišnemu gospodarju, ker me je bil sam vprašal, kako smo zadovoljni s postrežbo; a zdaj sem jaz prišel v zadrego, ker je bil potem strežnik

hud na mene in se je hotel maščevati. Moram reči, da me je že bilo malo strah, ker sem vedel, da se vročekrvni Arabci hudo maščujejo; poskusil sem ga pomiriti z denarjem in sem mu dal 1 frank (krono) in res sladko se je nasmehnil in mi vse odpustil ter mi je prav pridno donasal črne kave, ker je videl, da mi vsled mrzlice nobena jed ni dišala. — Omenil sem že nekje, da smo se tu v Jerihi pozno zvečer sešli z nekaterimi afrikanskimi Slovenci in Hrvati, ki so tudi romali po sv. deželi. Oh, to je bilo veselje, ki se je izražalo v navdušenih napitnicah in hrvatskih in slovenskih pesnih, ki so se najbrž prvokrat lepo in krepko razlegale po jordanski dolini.

V sredo zjutraj odpeljali smo se nazaj v Jeruzalem po isti slabi cesti, po kateri smo bili sem prišli; tu se je prvokrat zgodilo, da je morala cela karavana čakati na nekatere gosposke ženske, ki so predolgo spale. Med potom smo se zopet oglašili pri usmiljenem Samarijanu v Han Hadruru. Ko smo videli, kako so naši jutrovske vozniki vodo vlačili iz vodnjaka, spominjali smo se egiptovskega Jožefa, katerega so njihovi bratje menda tudi na enak način potegnili iz suhega vodnjaka, da ga odvedejo mimo potujoči kupci in trgovci v daljne tuje kraje. Pa še nekaj drugega počenjali so vozniki v svojih prostih

urah; plesali so in popevali, pa seveda ne po našem načinu, ampak po turskem ali bolje po divjaškem; vsaj meni se niso jutrovcu tako divji in besni zdeli, kakor pri tej svoji zabavi. Postavili so se v krog, vsi enakomerno posedali na zemljo in se naglo zopet vzdigali, pri tem se pa glasno smejali in krohotali in popevali. Njim samim je to noro kričanje bolj dopadalo, kakor lepo vbrano petje nekaterih romarjev. Tudi v Kajri smo že bili spoznali, da se mi nikakor ne strinjamo s turskim okusom; vojaška godba je tam celo jednoglasno in dolgočasno svirala; Turki so to cviljenje silno hvalili, mi pa tega nismo mogli; vsak berač pač svojo mavho hvali. Bral sem nekje, da se je turskemu Sultanu, ko je bil na Dunaju, naša muzika takrat najbolj dopadala, ko so se godci šele pripravljali in svoje instrumente poskušali ali ubirali; torej kar je temu lepo, je onemu smešno in Latinci imajo prav, ko trdijo, da se o okusu ne da prepirati. Še to bi me lahko kdo vprašal: Ali sem kaj seboj prinesel tistih slovečih rož iz Jerihe? Ne; in sicer za to ne, ker tam ne rastejo, ampak v celo drugih krajih in se tedaj po krivem imenujejo rože iz Jerihe.

stavek: »Kranjski 17. polk pri Kustoci in vitez Zitterer iz 66. ogrsko-slovaškega polka«, pa odstavek: »Cesarice Elizabete smrt« in njen pokop.« Družbin prvomestnik, Tomo Zupan je daroval ves ta drugi, 5000 proizvodov broječi natis družbi zato, ker je bil prvi namenjen družbi v prid in se je razprodal z dobičkom. Mnogoštevilne okusne podobice 1. natisa so v tem 2. še pomnožene — tako, da je v knjižici, ki broji 72 strani, 31 podob. Nove so namreč: Baron Čehovin; vitez Zitterer; dunajska mladina pred cesarjem in cesarica Elizabeta malo pred smrtjo. Glede svoje zunanosti je to najlepša družbina knjižica; tiskana je v slavnostnem odelu. Posamezni zvezek jej stane 20 kr.; njih 100 pa 15 gld — Sezite, Slovenci, po tem novem knjižnem daru družbe sv. Cirila in Metoda in oveselite ž njim seobno še našo šolsko mladino.

(Nadvojvoda-Ivanova jama.) K veselici dne 18. junija ob 3 uri popoldne v votlini nadvojvoda-Ivanove jame v Hudiluknji. Vspored: I. Nova luč, plinova razsvetljava (Acetylen-Gass.) II. Vrtalna igra (Ringenspiel.) III. Tamburaši in pevci se pričakujejo iz Šostanja. Tako bo tudi vsako nedeljo in praznik, pa tudi ob delavnikih splošna razsvetljava, kadar bo le vstopnina 3 gld. znasala. Postrežba dobra. Na obilno vdeležbo vabi lastnik Ivan Vivod.

Iz drugih krajev.

(Kardinal dr. Missia.) Dne 19. t. m. se bo vršil v Rimu tajni in dne 22. t. m. javni konzistorij, v katerem se tudi knez nadškof gorški poviša v kardinala. Neposredno po tajnem konzistoriju se poda papežev nobelgardist, grof Pecci, ki je nečak papežev, iz Rima v Gorico, a po javnem konzistoriju mu bo sledil papežev ablegat Celli, ki donese papežev breve. Po izročitvi rudeče kardinalske čepice spremita oba imenovana gospoda knez nadškofa na Dunaj. Svečano pokladanje bireta po Njeg. Velič. cesarju se bo, po dosedanjih določilih, vršilo dne 26. t. m. v dvorni župni cerkvi.

(Ponemčevanje v šoli.) V českih listih čitamo: V neki šoli v zgornji Šleziji je razobešana tablica, na kateri stojita »prisega« in molitev, kateri si mora deca prepisati, seveda v nemškem jeziku. Prisega se glasi: »Prisegamo, da hočemo od danes naprej vedno nemško govoriti, kdor ne izpolni te prisege, je ničvrednej in bo kaznovan.« Molitev se glasi: »Čuvaj nas, o Bog, ljudij, ki nam zabranjajo govoriti nemško, prosimo te! Škodijo nam na tem svetu, v sili pa nam ne dajo niti krajcarja. Med seboj hočemo le nemško govoriti, neprijateljev nočemo ljubiti!« Tako ravnanje ni samo smešno, ampak tudi skrajno neumno.

(Kuga v Aleksandriji) se ni ponehala. V zadnjih dneh je zbolelo zopet več oseb za kugo, tako da je nevarnost vedno večja, da se bolezen zanese tudi v druge kraje.

(Književnost in umetnost.) G. prof. R. Perušek v Ljubljani je izdal jezikovno razpravo »Bravec ali bralec?« Pridjane so opombe k Levčemu »Slovenskemu pravopisu.« Cena velezanimivi in poučni knjigi je 30 kr. in se dobiva v L. Schwentnerjevi knjigarni v Ljubljani. — Marljivi cerkveni skladatelj Karl Bervar, organist v Celju, je izdal kompozicijo »Novomašniku«. Cena se nam ni naznanila.

(Spoštuj očeta in mater.) Pretekle dni so postavili na pokopališču v Debrecinu spomenik, ki je v svarilo vsakemu, kdor četrte zapovedi božje ne spolnjuje. Napis se glasi: Tu počivajo v Gospodu: Josip Moritz starejši, umrl je star 62 let. Lastni sin ga je ustrelil. Franc Josip Moritz ml., umrl je v starosti 27 let. Josipina Moritz starejša umrla je 47 let stara, ustrelila jo je hči. Elizabeta Moritz; svoje življenje je končala stara 17 let. Sin, ki je ustrelil očeta, umrje v ječi, hči, ki je mater umorila, umrje po samomoru. Četrta zapoved božja se velja.

(Francosko ministerstvo), kojemu je bil predsednik Dupuy, je moralo dati ostavko, ker v zbornici ni dobilo večine za svoj predlog glede dnevnega reda. Predsednik republike Loubet je dal nalogo, sestaviti novo ministerstvo, poslancu Poincaréju. Dosedaj se mu še ni posrečilo, da izvrši to nalogo.

(Najvišja hiša na svetu.) V Newyorku v Ameriki se je dozidala hiša, ki je 119 m. visoka. Hiša je torej približno šestkrat tako visoka kakor kaka štirinadstropna. Podstav za velikansko zgradbo se je zidal 17 metrov globoko v zemljo. V hiši še nahaja 950 prostorov, koji so večinoma uporabljajo kot prodajalnice in obrtniške delavnice. Vseh oseb, ki delajo v hiši, je okoli 7000, torej v enem samem poslopju več, kakor v celem Ptujju ali pa v celem Celju.

(Grof Thun — ženin.) Časniki poročajo, da se misli udoveli ministerski predsednik grof Thun poročiti s hčerjo deželnega maršala Jurija Lobkovicca.

(V Pomjani v Istri) so imeli občinske volitve z velikanskim volilnim bojem med Italijani in Slovenci. Vsled nečuvnih nepravilnosti volilne komisije so propali Slovenci v vseh treh razredih. Vlada je v Istri naklonjena Italijanom, vsled česar si ti mnogo predrznejo.

(Kotlje — pogorele.) V soboto dne 6. t. m. zvečer pogorela je vas Kotlje pod Guštanjem na Koroškem. Samo farovž, šolo in mežnarijo so rešili, pogorela pa je tudi cerkev. Prebivalstvo je v veliki stiski in hitra pomoč potrebna.

(Avstrijsko katoliško učiteljstvo) bo imelo letošnji občni shod v Dornbirnu. Okoli 3400 avstrijskih učiteljev se že zbira v katoliških društvih. Samo na Dunaju jih je okoli 800, torej že tretjina vseh dunajskih učiteljev. Prišel bo čas, ko bomo tudi na Štajarskem lahko pozdravili učiteljsko društvo z odločno katoliškim programom. Vremena se jasni.

(Upravno sodišče) je razsodilo, da konsumna društva brez gostilniške koncesije tudi svojim članom nimajo pravice točiti vina, piva in žganja.

(Vlak, ki je imel mesec dni zamude.) Kakor pišejo iz New-Yorka, je bilo v Ameriki vso minolo zimo toliko viharjev in snega, da celo najstarejši ljudje ne pomnijo take zime. Promet je bil na mnogih mestih ustavljen po več dnej. V Cheyenne, Vyomnig, je te dni došel vlak, ki se ni bil zakasnil za nič manj, nego za celi mesec. V Ironu je tako zapal sneg, ki je potem zmrznil, da vlaku nikakor ni bilo možno voziti naprej. Potniki, bilo jih je 42 po številu, med temi tudi 12 žensk, so morali ostati v puščavi celi mesec in bi se jim bilo godilo zelo slabo, da jim niso tamošnji prebivalci donasili živeža.

(Krone.) Z avstro-ogersko nagodbo stopi v veljavo tudi novi valutni zakon, glasom katerega se uvede, menda s 1. januarjem 1900. leta, računanje po kronah. Banke, posojilnice in hranilnice, železnice, parobrodna društva, skratka vsi zavodi, ki morajo o svojem delovanju polagati javne račune, bodo morali s tem dnevom uvesti kronsko veljavo v svoje knjige in račune.

(Iz Sična) smo sprejeli popravek, katerega v naslednjem priobčujemo, da se enkrat cela tudi nam neljuba stvar poravna in umiri. Popravek se glasi: V smislu § 19 t. z. prosim da se gledé na dopis »Iz Sična« v 21. št. tega lista sprejme to-le:

Ni res, da bi se jaz kot obč. predstojnik ne bil zmenil za uboge kmete in da bi ne dal v teku 15 let popraviti nobene ceste.

Ni res, da bi tekom 15letnega uradovanja ne izdal nobenega živinskega potnega lista slovenski pisanega, res pa je, da je le malokateri zahteval slovenski potni list, kadar je gnal živino v nemške kraje; porabljal se je stari občinski pečat, katerega sem prevzel od prednika in kateri še ni obrabljen, radi tega ni bilo povoda naročiti si drugega.

Nikakor ni res, da bi se bil podpisoval F. W. Gemeindeforsteher.

Siče, 12. junija 1899. Z velesp. F. Wella.

(Slava jareninskim Slovencem!) Pri današnjih občinskih volitvah so zmagali Slovenci v III. in I. razredu, v III. z večino 18 glasov. V II. razredu so zmagali nasprotniki le z enim glasom večine. Živeli narodni volilci!

Shod pri Sv. Marjeti ob Pesnici.

V nedeljo dne 4. junija je priredilo naše delavno »kat. slov. polit. in gospodarsko društvo« svoj IV. shod pri Sv. Marjeti ob Pesnici v gostilni g. Frid. Wrega, kamor je došlo ob določeni uri lepo število zavednih marjetskih kmetov; tudi iz Jarenine, od Sv. Petra, od Sv. Jurija v Slov. gor. in od Sv. Barbare so došli nekateri kmečki rodoljubi.

Shod otvori kaplan Gomilšek z iskrenim pozdravom na vse došle vrle kmete ter žalostnega srca omeni veliko izgubo, ki je zadela društvo istega dne vsled nenadne smrti prvega njegovega zelo delavnega predsednika, vpok. župnika Ant. Fišerja, kateri bi bil sicer z velikim veseljem došel na ta shod. V zgodovini našega društva in sploh obmejnih Slovencev bo zavoljo njegovih velikih zaslug za narodno stvar njegovo ime zapisano z zlatimi črkami. Razloživši zbranim, koliko je rajni storil posebno za to društvo, da besedo poslancu Robiču.

Naš poslanec najprej označi politični položaj omenja avstro-ogrske nagodbe ter odločnega postopanja grofa Thuna nasproti Ogrom, ki dandanes pač lahko več plačajo za skupne državne potrebe nego 30%. Thun raje odstopi, nego bi se udal Ogrom. Slovenci zahtevajo le pravično ministerstvo, ki ne bo podpiralo pruskega mišljenja in ne nastavljalo uradnikov enakega mišljenja. Binkoštno nedeljo je zagledal beli dan program nemških strank. Bolje bi bilo, da je prišel na svitlo na pustni torek, tako so nemške zahteve smešne in nespametne. Seveda Schönerer in Wolf sta jim rada pritrčila. Vse te nemške zahteve prešinja golo sovraštvo do Slovanov, posebno še Slovencev. Sicer pa se ta program itak ne smatra za resnega.

Na to preide poslanec na naše krajevne razmere. Slov. gorice so se zvale prej ve-sele, a sedaj so v resnici žalostne. Vinogradi vedno bolj hirajo, mnogokrat pobije vse toča, lepe travnike pa poplavi Pesnica. Vendar nekaj je poslanec dosegel, da se je namreč za 40% znižal davek od goric, in so se tudi nekatere njive in travniki postavili v nižje razrede. Vinograde pa bo treba vse zasadi z ameriškano trto, druge pomoči ni. Dežela nas v tem oziru podpira.

Glede regulacije Pesnice, omeni poslanec, da so se dotični predlogi sprejeli, toda stvar gre strašno počasi, ker ima dež. odbor neki premalo inženirjev na razpolago. Stvar se že vleče 96 let, kajti pisma tičočea se regulacije Pesnice segajo do l. 1803 nazaj. Če bi tu bivali Nemci, bi že menda bila struga Pesnice davno obzidana, Slovenci pa lahko čakajo. Pri vzgornjem teku od Sv. Jurija do južne železnice se bo najprej delalo, zato je dala država 40%, dežela 40% in mariborski okr. zastop 20%; potem se misli regulirati struga od Moškanje do izliva v Dravo. Enake svote je država in dežela dala tudi za ostalo strugo. Na dotične kraje pride le 20%. Stvar je ugodna, da se pa prej izvrši, pa naj vse občine ob Pesnici pošljejo prošnje na deželni odbor. On kot poslanec bo vse storil, da se regulacija tem prej izvrši.

Glede letošnjega deželno-zborskega zasedanja omeni poslanec, da se iz vseh razprav lahko spozna, da Slovenci ne dobimo svojih pravic v Gradcu. Povsod treba zraven plačevati, tako tudi za Südmarko in Studentenheim v Celju. Zato so poslanci slovenski pred sklepom zapustili Gradec in so vsi edini v mnenju, da v Gradcu ni za nas pravice. Torej proč od Gradca!